

образъ на нѣкакъ си сѫщество страшно и чудовищно.

Като стигнахъ на единъ край на островът почудихъ ся като видѣхъ морето тихо, безъ да съгледамъ слѣдъ отъ онова сливно течение, което мя докара въ едно таквозвъ прѣмеждие. Слѣдъ много пригледванія познахъ че трѣбаше да го отдамъ на приливътъ на морето, и че като забѣлѣзвахъ и избрахъ врѣмето, можахъ да докарамъ ладійката си близу до жилището си; но не ся наемахъ да прѣдпрѣма едно таквозвъ нѣщо додѣто помняхъ по-напрѣшилъ опасностъ. Благодаряхъ ся само да плавамъ често татакъ около жилището си удалечаванъ най-вече до два ввърлея.

ГЛАВА 25.

*Робинсонъ сагъдва человѣческы дiri.—
Страхътъ и прѣдпазваніта му.*

Единъ денъ като отивахъ къмъ ладійката си съгледахъ пай-чисто на пѣсъкътъ